Červen 18

Slovo šéfredaktorky

Nerada se opakuji, ale tady už přestává sranda. Ten čas to dělá schválně. Je jako rozjetý vlak jedoucí do neexistující stanice, který ještě ke všemu nehodlá zpomalit. Na druhou stranu se k nám zase rychle přiblížil tábor. Ani netušíte, jak moc se letos těším. Zase si užívat 14 dní mimo „civilizaci", načerpat energii z přírody a vybít ji všechnu při skvělých hrách. Už jen když to píšu, mám chuť se hned rozjet do Kostelní Myslové a udělat si tábor o měsíc delší. Jen kdyby to chápali ve škole. Nezbývá tedy než ten poslední měsíc zdatně zvládnout a pak si užít zasloužené odměny v podobě prázdnin a hlavně tábora ☺

Šiminka

Slovo vedoucí

Drazí!

Přijde mi, že to bylo úplně nedávno, kdy jsem si poctivě pročítala všechna archivní slova svých předchůdkyň a lámala si hlavu s tím, jak se zhostit tohoto drobného literárního úkolu pro oddílové vedoucí. A stejně si ani teď, kdy s tím pomalounku končím, nejsem docela jistá, jak se vlastně slovo vedoucí správně píše. (A taky si stejně myslím, že rok 2015 opravdu nedávno byl!) Též jsem si říkala „Propáníčka! (nebo tak něco) O čem budu jako pořád psát?" A teď si ani moc nevzpomínám, o čem jsem tak vlastně pořád psala, a nemám momentálně dost odvahy na to si některé své dávnější výtvory osvěžit. Občas mi to přišlo malinko za trest, taková drobná šikana vedoucího oddílu, který ani bez toho často neví, kde mu hlava stojí, a pak si má ještě večer ždímat mozek a hledat inspiraci ke svému psaní. Nicméně musím uznat, že něco do sebe to má. Jednak mi u obhajoby bakalářské práce všichni řekli, že bych měla něco napsat, a já jim slíbila, že tak učiním. A sliby se mají plnit, ovšem já si samozřejmě žádný čas na psaní do šuplíku nenašla, takže slovo vedoucí mě vlastně zachránilo od ošklivé lži. Dále je to taková milá terapie, jelikož si mohu prakticky beztrestně postěžovat na kdejaký (nejen) skautský problém, což ho sice neřeší, ale rozhodně to pomáhá. A v neposlední řadě mě to nutí na chvilku se zastavit a přemýšlet o tom, co se zrovna děje, nad čím dumám a co mi momentálně připadá důležité nebo aspoň zajímavé.

Takže abych tak nějak shrnula poznatky k tomuto tématu: slovo vedoucí je napsané správně vždycky, když ho napíše vedoucí. A za celou dobu své tvorby v tomto oboru jsem nezaznamenala, že by na mé slovo vedoucí někdo zemřel, tak doufejme, že ani nikomu neškodí. A já se moc těším na další slova vedoucích, která už budu jenom číst, a o nichž jsem si na tisíc procent jistá, že budou napsána naprosto správně.

Vaše Bláňa

PS: Ještě to nebylo na posledy, těšte se na mě při počteníčku na latríně! Ani tam vám nedám pokoj ☺

Tento měsíc se můžeme těšit na…

6.6. Oddílovka
16.6. Lama centrum pro mladší
16. – 17.6. Noční hra pro skautky
22. – 24.6. Výprava pro Konvalinky

S červnem přichází jako obvykle noční hra, určená pro skautky a skauty ve věku 15 a výše let.

Začátek je 16. 6 v 17:00 před bránou do areálu a konec druhý den ráno, tamtéž.

Je důležité do 10. 6 potvrdit někomu z organizátorů svoji účast sms zprávou, poté obdržíte podrobnější informace.

Kontakty: Dáda: 724 265 565

Eliška: 739 784 979

Výprava pro Konvalinky

Informace dostanete na schůzce u svých rádkyň ☺

Červnoví oslavenci

1. 6. Esty

8. 6. Míša

9. 6. Láďa

11. 6. Naty

19. 6. Klárka D.

28. 6. Mánička

Závody světlušek a vlčat

Dne 5. 5. 2018 jsme se sešly na Mendlově náměstí. Mělo nás být šest, ale byly jsme tam jen čtyři.
Sandra, Ponožka, Kačka a Locika. Chyběly nám Prcek a Zuzka. Sandra ráno zvracela z minerálky, pomerančové, dodává Sandra s úšklebkem ve tváři. Autobus nám už jel a Prcek a Zuzka nikde.
V autobuse jsme zjistily, že minimální počet k účasti na závodech jsou čtyři lidé. Byly jsme rády, ale Sandře bylo stále špatně. Po tom, co jsme dojely na místo, jsme zhruba hodinu a půl čekaly, než dojdeme na řadu. Sandře ale bylo stále špatně a účast na závodech byla ohrožena. Naštěstí nám hodný pan zdravotník dal pro Sandru zázračný bylinkový čaj, po kterém se Sandře udělalo lépe.
Prohlásily jsme Sandru za HRDINKU DNE. Prvním úkolem byla zručnost, protože Ponožka věděla, čeho se může úkol týkat, tak jsme očekávaly, že budeme přitloukat hřebíky a vytahovat šrouby. Tak nás překvapilo, že jsme musely čínskými hůlkami nosit kousky lega, které představovaly sushi. Dalším úkol byla logika, která nám šla dobře. Třetí disciplínou byli kuchaříci. Při nich jsme si myslely, že zde nemůžeme nic zkazit. Ale to jsme se mýlily. Náš pandí chleba byl sice skvělý, ale my ho nedopatřením přesolily. Potom jsme se shodly, že je chleba vynikající, protože Sandře chutná. Dalším úkolem byl vztah k vlasti a skautingu, který nám k našemu překvapení šel dobře. V následujícím úkolu jsme musely pojmenovávat zvířata a rostliny, které jsme přiřazovaly k místům, kde se vyskytují. Dále následovala orientace, které jsme se obávaly, ale bylo to ještě horší, než naše představy. U tohoto úkolu byl i zlý Viktor, který se neustále navážel do Sandry. Předposledním úkolem byla zdravověda, která nám šla dobře. Závěrečným úkolem byla fyzická zdatnost, při které jsme musely překonat překážkovou dráhu.
Umístily jsme se na 12. místě, ale i přesto se nám závody líbily a na závěr jsme si se Sedmikráskami zahrály trávovou válku (klíště jisté pro každého).

Sandra (HRDINKA DNE), Kačka, Ponožka a Locika

Výprava s Orionem
27.-29.4. 2018

Potom co jsme si zahrály softball, jsme se vydaly na hlavní nádraží, kde jsme se potkaly s klukama z oddílu Orion. Společně jsme se vydali na vlak, kterým jsme jeli do Pozdětína. Ještě ve vlaku jsme dostali jmenovky, na kterých ale nebylo naše jméno. Měli jsme zjistit kdo je ten, od koho tam to jméno bylo, a dát mu to. Když takhle každý dostal svoji jmenovku, hra skončila.
Vystoupili jsme v Pozdětíně, ale už se trochu stmívalo, protože bylo něco kolem půl osmé. Jak jsme došli na ubytování, zjistili jsme, že to je vlastě takové menší tábořiště, u kterého jsou dvě chatky, kde jsme spali. Zabydlovali jsme se a pak to zabydlování nějak přešlo k tomu, že jsme si skoro všichni házeli ufem v jednom obřím kolečku. Byla ale už celkem tma, takže jsme na to ufo moc neviděli, ale nikomu to nějak moc nevadilo. Pak přišla na řadu první hra, která byla vlastně takové to rychlorande - prostě jsme měli určitý časový úsek na pokládání otázek a po uplynulém limitu jsme se posunuli k dalšímu člověku. Pak nám někdo ukradl mobily a my museli přijít na to, jak je získat zpět. Tak jsme se rozdělili do dvou týmů a běhali jsme pro takové papírky se šiframi. Tam vyšlo, že ty mobily můžeme získat, když za ně zaplatíme bitcoiny. My jsme ale bitcoiny neměli, tak jsme šli spát. Ráno nás nemilosrdně vzbudili a byla velice originální rozcvička (dělali jsme cviky po kolečku). Cesta na zpět byla potom taková na rychlost.
Po rozcvičce byla snídaně a pak jsme šli hrát ufobal. Ti kluci byli úplně mega dobří a my byly úplně marný, takže to byla celkem sranda. Pak jsme ještě hráli takovou hru, která vlastně simulovala hospodářství vyspělých a rozvojových zemí, což bylo taky dost dobrý. Cílem bylo prodávat výrobky, které se vyráběly z papíru (kolečka, čverečky,…). Vyspělé země měly hodně nástrojů (nůžky, tužky,...) a rozvojové země měly hodně surovin (papíry). Nástroje a suroviny jsme měli mezi sebou vyměňovat a prodávat výrobky za peníze. Ti, co měli nejvíc peněz, potom vyhráli.
Na oběd byl špenát a bylo to moc dobré. Když jsme se všichni najedli, hráli jsme zase ufobal (už nám to šlo lépe) a pak jsme se vydali na procházku k lomu. Ten lom byla vlastně taková nevelká díra, ohraničená skalami, ve které byla hroozně ledové voda. Většina kluků tam samozřejmě hnedka naskákala a my jsme si jen opláchly nohy, u čehož jsme měly co dělat, aby

nám neumrzly. Nakonec tam ale skočila i Hruška a pak i Dáda, tak jsem tam s Kájou skočila taky, a když jsem překonala ten první infarkt, bylo to už úplně super. Pak tam ještě vlezla Kessie, Esťa a Katty. A nakonec jsme k tomu překecaly i Nutty.

Ostatní holky nás jen pozorovaly, což je podle mě škoda. Sice jsem měla mokré oblečení, ale rozhodně to stálo za to. Když jsme došli zase zpátky, ještě jsme měli takové „vyhodnocení“ úkolu, který jsme dostali ještě před výpravou - měli jsme zjistit co nejvíc informací o někom z druhého oddílu, kterého jsme měli přiděleného. Tímto jsme zjistili, že i když máme na facebooku minimum informací, jde o nás zjistit spousta věcí. Například přes stránky naší školy.
Pak jsme šli na dřevo, a chystali táborák. Měli jsme hodně velký výběr, co na ohni upéct. Byly tam špekáčky, chleby, takový těsto, sýr,... Někteří opékali i jablka a dělali zvláštní kombinace. Když to většinu holek přestalo u táboráku bavit, šly jsme si zase házet s ufem a několik lidí se pak ještě přidalo. Pak byla další hra, kde jsme měli postavit co největší věž z neuvařených špaget, 1m izolepy a provázku. A ne vrcholu věže musel být marshmallow. Našemu týmu se to zhroutilo.
Pak ještě byla taková divná hra na tančení na novinách a pak jsme se šli dívat na horror, který jsem moc nepochopila. Byl takový celkem divný…
Už bylo celkem pozdě, ale my ještě museli získat zpět naše mobily. A abychom získali mobily, museli jsme získat bitcoiny. A ty jsme získávali tak, že jsme se rozdělili do několika týmů a vždycky si kluk a holka svázali nohu a nosily svítící tyčinky do počítačů (to byly stanoviště).
Nakonec se nám úspěšně podařilo získat všechny mobily zpět a mohli jsme jít spát. Někteří se ještě vydali na noční procházku a ještě jednou se koupali v tom lomu, ale to já jsem už spala. Druhý den jsme už jen uklízeli a jeli domů.
Výprava byla super a děkujeme Esty, že nám to takhle zorganizovala. Myslím totiž, že je moc dobrý se seznámit i se skauty z jiných oddílů.
A daufám, že kluci přijedou na přepad, protože: víc přepadů=víc nejlepší tábor.

Pocahontas

Funkce ve středisku – vedoucí oddílu

Už jsem si skoro myslela, že by na mě ani nemuselo dojít, ale máme to tady, a já vám prozradím, co obnáší tolika tajemstvími opředená bájná funkce vedoucího oddílu. Možná ale začnu tím, co to neobnáší. Vedoucí oddílu totiž zřídkakdy vede nějakou družinku, jelikož je potřeba přenechat prostor mladším a svěžejším, tudíž my přestárlí ostrouháme. Díky tomu jsem ovšem o to šťastnější, když se ocitnu na nějakém tom výletě či na výpravě, kde jsem se skutečnými a živými lidmi z vlastního oddílu.

Družinku nevedu a často mi ani není přáno být v Brně. Co tedy dělám? Píšu hodně mailů a píšu je dlouho. Vyřizuji registraci (určitě ji taky máte před Vánoci tak rádi jako já ☺) Zpracovávám přihlášky. Trávím zábavné chvíle se skautIsem, naším obávaným a tajemným skautským systémem, který mě překvapuje každým dnem. Svolávám oddílové rady. Ty máme jednou měsíčně a od ledna až do prázdnin si k nim ještě přidáváme rady táborové. Tam vyzvídám od rádkyň, co se děje ve skutečném světě. A snažím se, aby všechno v oddíle fungovalo, jak má (ovšem nebudu předstírat, že se to vždycky daří, protože to vy sami vidíte, takže byste mě stejně prokoukli) a zároveň aby oddíl směřoval někam dál, než jen od jedné oddílovky k druhé. A zatímco mě rodiče podezřívají z kdo ví čeho, trávím večery na skautských radách všeho druhu (můj rekord jsou zatím čtyři v jednom týdnu, a to nejsem žádný rekordman). Ovšem nejsem na to rozhodně sama, jelikož mám svoji úžasnou zástupkyni Lucku a celé vedení, a tak můžeme vesele vymýšlet a plánovat akce a tábory a všechno možné a řešit problémy společně. A máme dnes i takové vymoženosti jako facebook, který ač je to jedno velké zlo, se pro oddílové radění mezi radami výborně hodí.

No a ač stále a stále přicházím na nové a nové věci, které tato funkce přináší, je třeba se posunout zase dál a předat oddíl někomu s čerstvou hlavou. Takže se tímto příspěvkem vlastně tak trochu loučím, neboť na táboře přejde Třicítka do rukou Sheii a Mate. Těšte se!!!

Bláňa

Básničky z výletu s rodiči

Zde si můžete přečíst slíbené básně, které jste složili na výletě s rodiči ☺. Pro ty, co na výletě nebyli (a že o hodně přišli!), aby nebyli zmatení: Básně byly skládány z náhodných slov z knih, co si rodiny přinesly. Doufám, že jsem všechna slova přečetla správně (alespoň víceméně).
Děkuji všem, co se mnou výlet absolvovali!

Sheia

Báseň O Kouzelné Berušce
Leť černý superničemy
zamilovaná
Do módu cucá vznětlivý jako
Korektura cvičí smysl do chodby
Obklopen superničemnicí co
cinká.

Neposlušný pejsek
Lentilky, lívance, ledňák
Jak se za krásu květy
Do kamenech ještě
Kouhoutek s jednom
Vrba že rychle plavu

Tři oříšky pro Vítka
Umíš ekuzumovat oříšky?
Jednou otesánek dostával kaši a
Zastavil rýč pusou
Chodím hrochu na oči?
Půjdeš?
Hajej!

Zvířátka a domeček
Já Adolf hrabalka vešla domku.
Zastavila lupínky a ee se.
Tak šedý vlček zastavila námi
hvozd.
A domku!

Má bohéma
Edukace východních trní je luza
poezii
Od 1854 roků a o celé malování
Výborný emancipování bude o
lese

Bezejmenná
Nejlepší vedoucí byla popleta.
Cestovat snad zapomněly.
Voní si celoroční kaší.
Zapomněly hodnocení.
Zakroutí hlídání.
Usmívá, cítit, cpát.

Bleška a bezejmenný děti
Pěkné hrneček cucati
To díry cinkaly, to díry cucali
Ach opařila bleška bezejmenný
děti
Ba otevřeli díry pod děti

Hotel u zvířátek
Všichni tygři by práce leknutím
Citovali záhyby fazolky
Než bychom ty misky
Jezera Cecilky zvonečka

Ještě si nikdy nebyla na táboře? Nebo snad ano, ale i přesto máš nespočet nezodpovězených otázek ohledně života na táboře?

Neboj se a zeptej se odborníků! Odpovědi budou zveřejněny v rubrice Táborová poradna v Latrínové bílé směsi. Otázky zasílejte na adresu terka.simberka@gmail.com

pozn. redakce: Šimi by třeba zajímalo, jak se na latrínu dostává toaletní papír...

I VÁŠ STAN MÁ STYL

Čaaau, připravily jsme si pro vás soutěž, o které jste jistě ještě neslyšely ani ji nikde neviděly. A na letošním táboře máte jedinečnou možnost být její součástí. Soutěž se jmenuje MISS STAN. Bude mít několik kategorii, které vám ovšem předem neřekneme. Bude čistě na vás, jak soutěž pojmete, svůj stan si můžete vyzdobit dle vaší libosti. A můžete se na to připravit už doma před odjezdem na tábor. Na konci tábora všechny stany obejdeme a vyhodnotíme jednotlivé kategorie. A výherce čeká nemalá odměna.

Na vaše supr čupr stany se těší
Poppy a Monča.

Jak předat oddíl v pěti minutách